

характеризується невизначеністю взаємозв'язку в творчій діяльності особистості і еволюцією норм моралі ступеня і характеру полярності творчої особистості в майданчику моральності і аморальності, особливо в процесі самореалізації особистості.

Становлення творчої особистості, зростання її творчого потенціалу – це діалектичний процес, що характеризує життя індивідуума і суспільства в цілому. Сутність людини укладена в його здатності активно-творчо перетворювати і творити навколишній світ. Творити здатна тільки людина. Він тому і виділився з тварин, що не став просто пристосовуватися до умов свого проживання, а став творчо його змінювати згідно своїм інтересам і потребам. Творчість є основним поштовхом еволюції людства. Причини існування творчості знаходяться в недосконалому соціобіологічній конституції людини. У тварин немає і бути не може творчого існування. У тваринному світі закладений тільки один ресурс організму – біологічний, спрямований на виживання і пристосування в природі, на збереження біологічного виду. Людина ж наділена додатковим резервним ресурсом-творчим, творчим, однак, при цьому, без морального базису існування творча особистість замість продукування інновацій, що мають позитивний характер для суспільства, буде виробляти інновації, що руйнують все, в тому числі і світ всього сущого.

Список використаних джерел

1. Борінштейн Є.Р. Творча особистість у вимірі філософії: методичні рекомендації. Одеса: Університет Ушинського, 2023. 32 с.
2. Kant Immanuel. Groundwork for the Metaphysics of Morals. USA: Yale University Press, 2018. 144 p.

Андрій КОСС,
*здобувач ступеня доктора філософії,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»
(м. Харків, Україна)*

ЛЮДИНА ДОБИ НВІС-ТЕХНОЛОГІЙ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКИЙ АНАЛІЗ

В сучасному світі людина почала розглядатися як активний учасник трансдисциплінарної взаємодії, що живе в умовах екологічних викликів і цифрових технологій, де її ідентичність формується через синтез НВІС-технологій з тілом, створюючи нові форми соціального зв'язку та культури. У межах глобально-інтегративної концепції епохи постпостмодерну відбувається не лише активний розвиток медицини та комп'ютерних технологій, але й нові види їх симбіозу, що призводить до ускладнення різноманітності форм тілесності.

Важливо зазначити, що сучасний рівень розвитку штучного інтелекту дозволяє розпізнавати зображення та діагностувати шкірні біопсії, визначати тяжкість діабетичної ретинопатії, виявляти пухлини мозку, а також діагностувати астму, хронічну обструктивну хворобу легень, фіброзні захворювання і рак легень [1, р. 2255–2256]. Терапевтична віртуальна реальність успішно застосовується для лікування різних психіатричних розладів, оскільки допомагає знижувати біль, стрес і тривогу у віртуальному просторі. Вона зарекомендувала себе як ефективний метод лікування деменції, легких когнітивних розладів, шизофренії, аутизму, акрофобії, ранніх стадій хвороби Альцгеймера та посттравматичних стресових розладів [2, р. 1–2]. Завдяки швидкому розвитку доповненої (AR), змішаної (MR) та віртуальної реальності (VR) в рамках еволюційної парадигми швидкісного інтернету 6G та бездротових технологій, метавсесвіт переходить від наукової фантастики до розширеної реальності (XR) [3, р. 32]. Симбіоз цих технологій відкриває нові горизонти, оскільки, якщо раніше дослідники відзначали можливість проживання у віртуальному світі з метою саморозвитку та естетичного вираження ідентичності через різні цифрові аватари [4, р. 2–4], [5, р. 76], то тепер інтеграція медицини, швидкісного інтернету та імерсійних технологій дозволяє побудувати модель змішаного медичного моделювання реальності. У цій моделі пацієнти та лікарі зможуть використовувати всі переваги штучного інтелекту, а об'єкти реального та віртуального світу ефективно взаємодіятимуть і доповнюватимуть один одного.

Отже, концепція метавсесвіту в рамках NBIC-парадигми (нано-, біо-, інформаційно-когнітивні технології) може відкрити нові напрямки для охорони здоров'я, заздалегідь виявляючи хвороби та ефективно впливаючи на фізичний простір за допомогою інформаційних технологій. Ці досягнення мають вплив на соціальний аспект парадигми тілесності і стали ключовим компонентом у формуванні вчення про її розширення. Успіхи в галузі сучасної генетики сприяли глибшому розумінню сутності людини. Усе це надає можливість розробити методологію аналізу взаємозв'язків у рамках історичної концепції розвитку людства.

Список використаних джерел

1. Artificial Intelligence/Machine Learning in Respiratory Medicine and Potential Role in Asthma and COPD Diagnosis / Kaplan A. et al. *The Journal of Allergy and Clinical Immunology: In Practice*. Vol. 9, № 6. 2021. P. 2255–2261. <https://doi.org/10.1016/j.jaip.2021.02.014>
2. A Literature Overview of Virtual Reality (VR) in Treatment of Psychiatric Disorders: Recent Advances and Limitations / Park M.-J. et al. *Frontiers in Psychiatry*. Vol. 10. 2019. P. 1–9. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2019.00505>
3. Metaverse for 6G and Beyond: The Next Revolution and Deployment Challenges / Aslam A.-M. et al. *IEEE Internet of Things Journal*. Vol. 6, № 1. 2023. P. 32–39. <https://doi.org/10.1109/IOTM.001.2200248>
4. Rueda J., Lara F. Virtual Reality and Empathy Enhancement: Ethical Aspects. *Frontiers in Robotics and AI*. 2020. Vol. 7. P. 1–18. <https://doi.org/10.3389/frobt.2020.506984>
5. Koss A. Corporality: From Commonality to Structurality. *SKHID (EAST)*. 2024. Vol. 6, № 3. P. 72–78. <https://doi.org/10.21847/2411-3093.6310>